

عنوان مقاله:

الگوی برای تبیین رفتار رای دهی بین نسلی ایرانیان؛ مطالعه موردی شهر اصفهان

محل انتشار:

پژوهشنامه علوم سیاسی، دوره 16، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 42

نویسندگان:

نجات محمدی فر - استادیار گروه علوم سیاسی، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه اردکان، اردکان، ایران

داود نجفی - دانش آموخته دکتری علوم سیاسی و پژوهشگر پویش فکری توسعه

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این پژوهش ارائه الگوی برای تبیین رفتار رای دهی بین نسلی ایرانیان با تمرکز بر سیزدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری ایران است که با روش پیمایشی و استفاده از ابزار پرسشنامه انجام گرفت. جامعه آماری این پژوهش شامل کل شهروندان ۱۵ سال به بالای شهر اصفهان است که بر اساس سرشماری سال ۱۳۹۵ برابر با ۲۲۴۳۲۴۹ نفر بوده است. حجم نمونه با استفاده از جدول لین ۳۸۴ نفر به دست آمد که با روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای انتخاب شدند. تحلیل های آماری با استفاده از نرم افزار SPSS و AMOS انجام گرفت. یافته های پژوهش نشان می دهد که بین متغیرهای تفنن گرایي سیاسی، وظیفه گرایي سیاسی، علاقه مندی سیاسی و احساس تعلق اجتماعی با رفتار رای دهی پاسخگویان در بین نسل اول رابطه معنادار وجود دارد. بین متغیرهای تفنن گرایي سیاسی، وظیفه گرایي سیاسی، علاقه مندی به سیاست، احساس تعلق اجتماعی و جستجوی منافع با رفتار رای دهی پاسخگویان در بین نسل دوم رابطه معنادار وجود دارد و برای نسل سوم بین همه متغیرهای مستقل با متغیر وابسته رابطه معنادار وجود دارد. نتایج کلی پژوهش نشان می دهد که الگوی رفتار رای دهی ایرانیان ماهیتی پویا و نه ایستا دارد؛ به عبارت دقیق تر این الگو در طی چهار دهه ای که از عمر نظام جمهوری اسلامی می گذرد همواره دچار سیالیت و دگرگونی بوده و در گذر زمان از مفاهیم سنتی به سمت مفاهیم مدرن پیوسته در حال حرکت بوده به گونه ای که باعث ظهور پدیده جدیدی به نام تفنن گرایي سیاسی به عنوان یکی از مفاهیم غالب در جامعه و سیاست ایران شده است.

کلمات کلیدی:

رفتار رای دهی، تفنن گرایي، وظیفه گرایي، احساس تعلق اجتماعی، تایید اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1385668>

